

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B2-14C/369/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215221185
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Filip Müller
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1215221185.28

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

B2-14C/369/2015

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudcom Mgr. Filipom Müllerom v sporovej veci žalobcu: A. A., narodený: XX.XX.XXXX, bytom: A. X, B., zastúpený: BAJO LEGAL, s.r.o., so sídlom: Landererova 8, Bratislava, IČO: 36 860 581, proti žalovanému: A. B., narodený:XX.XX.XXXX, bytom: C. D. XX, B. - C., zastúpenému: PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom: Ružová dolina 25, Bratislava, IČO: 36 668 745, o vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

B2-14C/369/2015

I. Súd určuje, že zmluva o prevode obchodného podielu uzavretá medzi E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, B. (pôvodný spoločník) a žalovaným (nový spoločník), predmetom ktorej je prevod vlastníckeho práva k obchodnému podielu v spoločnosti GREEN BIKE, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, Bratislava, IČO: 36 738 441 z pôvodného spoločníka na nového je voči žalobcovi neúčinná.

II. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

B2-14C/369/2015

1. Žalobca sa žalobou doručенou bývalému Okresnému súdu Bratislava II dňa 03.09.2015 domáhal určenie, že zmluva o prevode obchodného podielu uzavretá medzi E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, B. a žalovaným, predmetom ktorej je prevod vlastníckeho práva k obchodnému podielu v spoločnosti GREEN BIKE, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, Bratislava, IČO: 36 738 441 z pôvodného spoločníka na nového spoločníka, voči žalobcovi neúčinná. Podaním doručeným súdu dňa 21.12.2021 navrhol zmenu žaloby, a to z dôvodu, že žalovaný svoj obchodný podiel previedol v celosti na tretiu osobu TRENTIS s.r.o., so sídlom Malachovská cesta 73, Bratislava, Banská Bystrica, IČO: 47 255 137, s účinnosťou ku dňu 23.09.2021. Preto navrhuje eventuality petít na uloženie povinnosti žalovanému

zaplatiť žalobcovi sumu 9.175 Eur, ktorá predstavuje podľa účtovnej závierky k 31.12.2014 hodnotu 50% obchodného podielu. Zmena petitu bola pripustená uznesením na pojednávaní dňa 07.12.2022.

1.1. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ a E. E., nar. XX.XX.XXXX ako dlžník uzavreli dňa 03.01.2014 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku v sume 50.000 Eur a s termínom splatnosti dňa 31.12.2014 spolu s úrokom vo výške 1,50 % mesačne. Pre prípad omeškania bol dohodnutý úrok z omeškania vo výške 12%. Dňa 05.02.2015 bola na Notárskom úrade v Bratislave, Ružová dolina 14, JUDr. Janou Boledovičovou, zápisnicu N 73/2015, Nz 3739/2015, NCRIs 3847/2015 vyhlásenie o uznaní dlhu a súhlase s exekúciou podľa § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov v znení neskorších zmien a doplnkov medzi dlžníkom ako osobou povinnou a žalobcom ako osobou oprávnenou. Dlžník uznal svoj záväzok, pôžičku v sume 50.000 Eur voči žalobcovi v plnom rozsahu čo do základu, dôvodu, výšky a právneho titulu uznal a zaviazal sa dlh uhradiť do 30.06.2015 a to prevodom na účet žalobcu. Dlžník súhlasil s vykonateľnosťou a teda žalobca môže aj bez súdneho konania viesť exekúciu. Žalobca má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku.

1.2. Preverovaním majetku dlžníka v Obchodnom registri žalobca zistil, že dlžník ako spoločník vlastnil obchodný podiel v spoločnosti GREEN BIKE, s.r.o., Ružová dolina 25, Bratislava, IČO: 36 738 441. Vklad dlžníka v uvedenej spoločnosti bol v sume 16.598 Eur. K prevodu obchodného podielu z dlžníka na žalovaného došlo vo veľmi krátkom čase po tom, ako bol dlžník povinný uhradiť žalobcovi pôžičku spolu s príslušenstvom. Dlžník sa už pred splatnosťou svojho záväzku zbavoval majetku, čím ukracoval svojho veriteľa (žalobcu), aby sa úspešne domáhal uspokojenia svojej pohľadávky. K zápisu prevodu obchodného podielu na nového spoločníka došlo dňa 06.07.2015. Žalobca má za to, že zmluvou o prevode obchodného podielu prišlo k ukráteniu žalobcu ako veriteľa zo záväzkového vzťahu s dlžníkom. Dlžník nedisponuje žiadnym majetkom takej hodnoty, ktorým by mohla byť uspokojená pohľadávka žalobcu. Jediný majetok, z ktorého mohla byť pohľadávka uspokojená, predstavoval práve obchodný podiel. Dlžník vedel, resp. musel vedieť, že prevodom vlastníckeho práva k obchodnému podielu dôjde k zníženiu, resp. zmareniu možnosti uspokojiť pohľadávku žalobcu, keďže tento mal vedomosť o stave svojho majetku najmä s ohľadom na lehotu splatnosti pôžičky a nadobudnutia účinnosti prevodu obchodného podielu. O vedomosti žalovaného svedčí skutočnosť, ako pomerne krátka doba medzi splatnosťou pôžičky a uzavretím zmluvy o prevode obchodného podielu

2. K podanej žalobe sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že od 25.01.2010 do 07.07.2015 bol žalovaný a dlžník E. E. jedinými spoločníkmi spoločnosti GREENBIKE, s.r.o., pričom každý z nich mal obchodný podiel vo veľkosti 50%. Listom zo dňa 01.06.2015 v súlade so stanovami oznámil dlžník žalovanému svoj úmysel o prevode obchodného podielu za cenu 5.000 Eur. Listom zo dňa 02.06.2015 žalovaný oznámil, že využíva svoje prednostné právo na prevod obchodného podielu. Dňa 29.06.2015 valné zhromaždenie udelilo súhlas s prevodom obchodného podielu a dlžník E. E. ako prevádzajúci a žalovaný ako nadobúdateľ uzavreli zmluvu o prevode obchodného podielu. Dňa 10.07.2015 žalovaný uhradil dlžníkovi cenu za obchodný podiel. Zmluva o prevode obchodného podielu bola uzatvorená v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami, ako aj ustanoveniami spoločenskej zmluvy spoločnosti, pričom jej uzatvorením došlo k realizácii predkupného práva žalovaného. Zmluva je preto platným právnym úkonom.

2.1. Pôžičku mal dlžník prevziať v hotovosti, teda po účinnosti zákona č. 394/2012 Z. z. o obmedzení platieb v hotovosti, ktorý zakazuje platbu v hotovosti, ktorej hodnota prevyšuje 15.000 Eur, medzi fyzickými osobami, a preto je takáto platba v rozpore s citovaným zákonom. Výška úrokov z omeškania bola dohodnutá v rozpore so zákonom. Žalovaný spochybňuje existenciu tvrdenej pohľadávky žalobcu, a teda aj aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu.

2.2. Žalovaný nemal vedomosť o existencii akéhokoľvek záväzku dlžníka voči žalobcovi, a preto logicky nemal a nemohol mať ani vedomosť o tvrdenom úmysle dlžníka ukrátiť žalobcu ako veriteľa. Žalovaný postupoval výlučne v súlade s platným právnym poriadkom a platnou spoločenskou zmluvou spoločnosti a zmluvy o prevode obchodného podielu uzatvoril vyššie uvedeným spôsobom. Uzatvorenie zmluvy o prevode obchodného podielu, ako aj dohodnutie výšky kúpnej ceny za obchodný podiel prebiehal štandardne a nevykazovali akékoľvek znaky neobvyklosti na strane žalovaného.

3. Na pojednávaní dňa 23.11.2016 právny zástupca žalobcu nad rámec uvedeného uviedol, že zo zmluvy o prevode obchodného podielu vyplýva, že kúpna cena bola vo výške 5.000 Eur. Má za to, že išlo o účelový prevod, keďže sa táto skutočnosť stala v období splatnosti pohľadávky. Cena za prevod obchodného podielu bola neprimerane nízka, čo nezodpovedá trhovej cene, resp. cene obchodného podielu vyplývajúcej z verejne dostupných účtovných závierok založených v obchodnom registri. Vzhľadom na dlhodobý podnikateľský vzťah medzi dlžníkom a žalovaným, ktorí spolu podnikajú spolu cca 10 rokov má za to, že došlo k dolóznej dohode a účelovému prevodu s cieľom ukrátiť žalobcu na splnení pohľadávky, ktorú má voči dlžníkovi.

3.1. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že nemal vedomosť o záväzku dlžníka voči žalobcovi a preto nemal vedomosť o alebo úmysel ukrátiť žalobcu ako veriteľa. Hodnotenie právneho zástupcu žalobcu o blízkom vzťahu žalovaného a dlžníka považuje za nesprávne a akákoľvek spolupráca nepreukazuje splnenie podmienok odporovateľnosti ohľadom predmetnej zmluvy. Cena obchodného podielu bola dohodnutá aj na základe hodnoty spoločnosti a zároveň išlo o realizáciu predkupného práva. Kúpna cena bola riadne zaplatená.

4. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 14C/369/2015-253 zo dňa 04.05.2018, ktorým určil, že zmluva o prevode obchodného podielu uzavretá medzi E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, B. a žalovaným, predmetom ktorej je prevod vlastníckeho práva k obchodnému podielu v spoločnosti GREEN BIKE, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, Bratislava, IČO: 36 738 441 z pôvodného spoločníka na nového spoločníka, voči žalobcovi neúčinná. Súd mal za to, že právnym úkonom špecifikovaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia prišlo zo strany dlžníka k ukráteniu veriteľa, resp. reálnemu zníženiu jeho možnosti na vymoženie si svojej pohľadávky. Predmetný právny úkon mal byť urobený s úmyslom ukrátiť veriteľa, nakoľko v notárskej zápisnici si pán E. zaviazal uspokojiť pohľadávku žalobcu do 30.06.2015 a 29.06.2015 previedol svoj obchodný podiel, o ktorom vedel, že má hodnotu na žalovaného za pomerne nízku cenu.

5. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 31.03.2021, č. k. 6Co/55/2019-334, ktorým zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5.1. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na skutkovom závere, že „vzťah žalovaného a pána E. (prevádzajúceho obchodný podiel, poznámka odvolacieho súdu) bol viac ako spoločník, že mu bol dokonca na svadbe, čo je pocta pre najbližšieho priateľa alebo pre rodinu blízku“, že „medzi ním a p. E. bolo niečo viac ako len obchodný spoločník, a že tam bol aj kamarátsky vzťah“. Preto neuveril tomu, že žalovaný nemal vedomosť o dlhoch pána E.. Svoj záver súd prvej inštancie založil aj na svedeckej výpovedi p. A.. Pričom podľa súdu prvej inštancie „vedomosť o pôžičke potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok G. A., ktorý nepriamo potvrdil aj to, že vzťah medzi pánom E. a žalovaným boli dobré, až neskôr sa naštrbili“. Z tohto súd prvej inštancie vyvodil záver, že namietaným právnym úkonom prišlo zo strany dlžníka - svedka E. k ukráteniu veriteľa – žalobcu. Svedok A. sa diskvalifikoval, pokiaľ pred podaním svedeckej výpovede bol kontaktovaný právnym zástupcom žalobcu a za účelom prípadnej konzultácie svedeckej výpovede tohto aj osobne navštívil. Navyiac, skutočnosť, ktorú tento svedok potvrdil, konkrétne že žalovaný mal vedomosť o osobnej pôžičke žalobcu pánovi Paulickému (skutočnosť, že suma 50.000 eur bola poskytnutá firme GREEN BIKE na nákup tovaru sa v konaní nepreukázala) automaticky nezakladá prezumpciu vedomosti žalovaného o úmysle bývalého spoločníka E. prevodom svojho obchodného podielu na žalovaného ukrátiť žalobcu (nejednalo sa o osoby blízke), o obsahu záväzku dlžníka, ani dobe jeho splatnosti; rovnako tak túto vedomosť nie je možné založiť ani samotnom „presvedčení“ svedka, že „žalovaný o tom vedel“. Treba tiež dodať, že namietaná Zmluva o prevode obchodného podielu bola odplatný právnym úkonom, za ktorý bolo dlžníkovi (ako druhému spoločníkovi obchodnej spoločnosti) poskytnuté protiplnenie zo strany žalovaného, ktoré nemožno bez ďalšieho relevantného dokazovania vyhodnotiť ako zjavne neprimerané (5.000 eur). Rovnako treba prisvedčiť odvolateľovi, že svedok A. vo svojej výpovedi potvrdil len to, že sa o pôžičke žalobcu p. E. dozvedel neskôr priamo od žalobcu, pričom nevedel kedy a za akých okolností bola poskytnutá. Rovnako potvrdil naštrbené vzťahy medzi žalovaným a p. E., z ktorých dôvodov nastali zmeny vo firme Greenbike (č.l. 184). Ani z týchto skutkových zistení nemožno bez ďalšieho vyvodit' vedomosť žalovaného o úmysle p. E. uzatvorením Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 29.6.2015 so žalovaným ukrátiť svojho veriteľa (žalobcu). Tento záver nemožno založiť ani na skutkovom zistení, že žalovaný bol niekoľko rokov pred uzatvorením Zmluvy o prevode obchodného podielu svedkom na svadbe p. E. a ani z domnienky súdu prvej inštancie, že „medzi ním a p. E. bolo niečo viac ako len obchodný spoločník, a že tam bol aj kamarátsky vzťah“. V tomto kontexte treba zohľadniť

aj skutkové zistenie vyplývajúce z obsahu spisu (výpoveď žalovaného), že prítomnosť spoločníka E. vo firme z dôvodu viacerých exekúcií na jeho majetok (spoločník Paulický bol, ako vyplynulo zo spisu, v tom čase gambler, z ktorého dôvodu sa po prevode obchodného podielu podrobil aj liečeniu) jej spôsobovala problémy so získaním úverov.

5.2. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, akým spôsobom súd prvej inštancie vyhodnotil svedecké výpovede svedka H. A. (na str. 9), keď iba stroho konštatoval, že „z tejto svedeckej výpovede mal za preukázané, že žalobca sa poznal s oboma spoločníkmi firmy GREEN BIKE a že riešili pracovné i súkromné veci“. Navyiac, ako už bolo vyššie uvedené z tohto skutkového záveru nemožno automaticky vyvodzovať vedomosť žalovaného o pôžičke E. E. a žalobcu. Javí sa tiež ako rozporné tvrdenie prvoinštančného súdu, že: „Vedomosť o pôžičke potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok G. A., ktorý nepriamo potvrdil aj to, že vzťahy medzi pánom E. a žalovaným boli dobré, až neskôr sa naštrbili“. Súd prvého stupňa nevyhodnotil svedecké výpovede jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, iba konštatoval, že (...) právnym úkonom došlo k ukráteniu veriteľa (...),“ neuviedol však z akých dôvodov a na základe akých skutočností dospel k tomuto záveru. Je potrebné tiež zdôrazniť, že v odôvodnení rozhodnutia absentuje uvedenie konkrétneho zákonného ustanovenia, na základe ktorého prvoinštančný súd rozhodol vo veci. Ako konkrétne súd prvej inštancie vec právne posúdil, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku citoval kompletne znenie ust. § 42a Obč. zák. bez jeho konkrétnej špecifikácie vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu veci, sa totiž odvolaciemu súdu nepodarilo zistiť. Z dôvodov napadnutého rozsudku nie je zrejmé, na podklade akého konkrétneho zákonného ustanovenia súd prvej inštancie určil pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného, t. j. z akých konkrétnych kvalifikovaných predpokladov na strane tretej osoby (žalovaného), s ktorou dlžník odporovateľný právny úkon uzatvoril vychádzal (§ 42a ods. 2, resp. § 42a ods. 3 písm. a), d) Obč. zák.). Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia cituje aj ust. §§ 34, 35, 37 ods. 1 Obč. zák., nevedno však v akej súvislosti. Odvolací súd v tomto kontexte dodáva, že odporovať možno len „ukracujúcemu“ platnému právnemu úkonu, nakoľko neplatný právny úkon nespôsobuje žiadne právne následky, pričom musí ísť o úkon, ktorý reálne ukráti veriteľa v možnosti domáhania sa uspokojenia z majetkovej sféry dlžníka. Úlohou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní bude posúdiť opodstatnenosť nároku žalobcu vo vzťahu k namietanému právnemu úkonu a v intenciách dôkaznej aktivity sporových strán zadovážiť si dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, riadne ustáliť skutkový stav veci a svoje závery odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p., t. j. uviesť stručný a jasný výklad o tom, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa riadil pri posúdení dôvodnosti žaloby, vysvetliť ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil.

6. Po rozhodnutí odvolacieho súdu bolo v konaní podané vyjadrenie žalobcu, ktoré bolo súdu doručené dňa 21.12.2021, v ktorom uviedol, že je nesporné, že bola preukázaná existencia vymáhateľnej pohľadávky. Pokiaľ ide o ukrátenie žalobcovej pohľadávky dotknutým právnym úkonom uviedol, že protiplnenie bez ďalšieho dokazovania vyhodnotiť ako zjavne neprimerané. Samotný záver o ukrátení žalobcovej pohľadávky nespochybnil. Poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 18.11.2014, sp. zn. 23Co/374/2013. Ak by bolo aj plnenie za prevod obchodného podielu primerané, v dôsledku zmeny štruktúry majetku dlžníka došlo k zhoršeniu možnosti uspokojenia pohľadávky. Obchodný podiel podlieha osobitnej verejnej evidencii, t. j. dlžník tento nevie nijak ukryť ani zatajiť. Zároveň, akákoľvek dispozícia s obchodným podielom je verejne evidovaná. V prípade vedenia exekúcie na obchodný podiel, by týmto bolo zriadené exekučné záložné právo a následne by došlo k jeho speňaženiu, a tak aj k uspokojeniu (čo aj len čiastočnému) pohľadávky žalobcu. Prevodom obchodného podielu dlžník tento svoj majetok „vhodný“ na exekúciu premenil na hotovosť, na ktorú prakticky žalobca ako veriteľ nemá žiaden dosah. Uvedené sa potvrdilo aj v tomto prípade, keďže predmetné peňažné prostriedky, ktoré mal dlžník obdržať sa nikdy nestali predmetom exekúcie, tak ako by tomu bolo pri obchodnom podiele. V konečnom dôsledku však, ani názor odvolacieho súdu, že protiplnenie nemožno vyhodnotiť ako „zjavne neprimerané“ nevyučuje vysloveniu záveru o ukrátení žalobcovej pohľadávky z dôvodu neprimeranosti plnenia. K ukráteniu pohľadávky totiž môže dôjsť aj v minimálnej miere, t. j. napr. prevodom majetku za cenu nižšiu o =1.000,- EUR v porovnaní s jeho všeobecnou hodnotou. Vonkoncom nie je právnou úpravou vyžadované, aby žalobca preukázal „zjavnú neprimeranosť“ protiplnenia. V tomto prípade pritom žalobca preukázal, že cena za prevod obchodného podielu bola neprimeraná, a to porovnaním s hodnotou vyrovnacieho podielu v rozhodnom čase. Vyrovnací podiel pritom z hľadiska hodnoty obchodného podielu predstavuje relevantnú veličinu, keďže sa jedná o zákonom stanovený spôsob vyjadrenia hodnoty obchodného podielu v prípade zániku účasti spoločníka v spoločnosti. V prípade zániku účasti spoločníka v spoločnosti má spoločník logicky dostať plnenie predstavujúce

hodnotu jeho obchodného podielu v rozhodnom čase, čo zákon prostredníctvom úpravy výpočtu vyrovnacieho podielu zabezpečuje. Uvedené nevyklučuje, že hodnota obchodného podielu môže byť určená aj rôznymi inými spôsobmi výpočtu. Vyrovnací podiel podľa účtovnej závierky k 31.12.2014 zostavenej dňa 23.06.2015 (teda 6 dní pred prevodom obchodného podielu) by bola hodnota 50% obchodného podielu približne vo výške 9.000,- EUR, t. j. hodnota takmer dvojnásobná oproti cene za prevod.

6.1. Odvolací súd v uznesení nespochybňuje existenciu ukracujúceho úmyslu dlžníka. Je nesporné, že pán E. ako dlžník vedel o svojom dlhu z titulu pôžičky vo výške 50.000 Eur voči žalobcovi. Taktiež vedel o stave svojho majetku, v čase prevodu obchodného podielu, a teda že jeho obchodný podiel v spoločnosti GREEN BIKE s.r.o. je jediným majetkom, ktorý by mohol byť exekvovaný. Poukazuje aj na samotný čas prevodu obchodného podielu, keď splatnosť pôžičky bola 30.06.2015 a zmluva o prevode bola uzatvorená deň predtým 29.06.2015. Dlžník bol pri prevode obchodného podielu minimálne uzrozumený s tým, že týmto ukráti uspokojenie pohľadávky žalobcu, k čomu v konečnom dôsledku aj skutočne došlo. Podstatnou otázkou je posúdenie splnenia podmienok odporovateľnosti právneho úkonu je vedomosť žalovaného o ukracujúcom úmysle dlžníka. Je potrebné vyriešiť otázku či žalovaný a dlžník boli osobami blízkymi. Ak by boli osobami blízkymi bola by možná aplikácia ustanovenia § 42a ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka. Žalobca má za to, že boli osobami blízkymi. Dlžník so žalovaným sa poznajú viac ako 20 rokov, dlhoročne spolu pracovali a neskôr aj podnikali, stretávali sa dennodenne a to v rámci pracovného aj súkromného života. O blízkosti vzťahu medzi oboma svedčí aj to, že dlžník bol žalovanému ako svedok na svadbe, ako aj, že sám žalovaný uviedol, že dlžník bol v jeho ťažkých životných situáciách jednou z jeho blízkych osôb. Podmienky odporovateľnosti budú splnené, ak žalovaný nepreukáže, že úmysel dlžníka ukrátiť žalobcu ako veriteľa nemohol ani pri náležitej starostlivosti rozpoznať. Vedomosť žalovaného o ukracujúcom úmysle bola v konaní preukázaná. Žalovaný sa počas celého konania snažil popierať vedomosť o akýchkoľvek finančných záväzkoch dlžníka voči tretím osobám, čo by malo za následok aj nemožnosť jeho vedomosti o úmysle dlžníka ukrátiť uspokojenie pohľadávky žalobcu. Táto údajná nevedomosť však bola vyvrátená v dokazovaní a to aj samotnou výpoveďou žalovaného. Čo sa týka okolností prevodu obchodného podielu, žalovaný potvrdil, že spoločnosť GREEN BIKE, s.r.o. mala v čase keď bol ešte spoločníkom aj p. dlžník problémy s čerpaním kontokorentného úveru z banky a to z dôvodu, že voči dlžníkovi boli vedené exekúcie a banka teda úver nechcela poskytnúť. Tento problém mal vyriešiť práve prevod obchodného podielu a odchod dlžníka zo spoločnosti. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalovaný mal vedomosť o finančných problémoch resp. dlhoch dlžníka (čo aj sám priznal), pričom mu muselo byť ako každej osobe zrejmé, že prevodom majetku (obchodného podielu) dlžníka dôjde k nemožnosti exekúcie a ako aj k nemožnosti vymáhania ďalších pohľadávok. O dolôznom úmysle tak žalovaného ako aj dlžníka svedčí aj tá skutočnosť, že medzi oboma došlo k dohode o vrátení obchodného podielu dlžníka potom „ako sa jeho dlhy vyriešia“. Túto skutočnosť žalovaný nepoprel, keď uviedol, že takáto debata mohla prebehnúť pričom dlžník k tejto otázke veľavravne uviedol, že na túto nebude odpovedať. Z uvedeného vyplýva, práve tá skutočnosť, že účel prevodu obchodného podielu bol obom zjavný a tento bol uskutočnený práve pre dlhy dlžníka o čom žalovaný vedel. O finančných problémoch dlžníka sa všeobecne vedelo, čo bolo potvrdené výpoveďou svedkov pána A. a A.. Konkrétne p. A. vo svojej výpovedi uviedol, že sám mal pohľadávku z titulu prevodu obchodného podielu voči žalovanému a dlžníkovi, ktorú následne uhradil za oboch žalovaných, čo nasvedčuje, že žalovaný jednak vedel o dlhoch dlžníka ako aj o tom, že dlžník nemá na ich splatenie prostriedky. Rovnako žalovaný sám prezentoval p. A. jeho vedomosť o finančných problémoch dlžníka ako aj o iných problémoch dlžníka v súvislosti s ich spoločným podnikaním. O finančných problémoch dlžníka uviedol p. A., že tieto súviseli s gamblingom a viac ľudí z okolia na to upozorňovalo. O vedomosti žalovaného konkrétne o tejto pôžičke svedčí najmä tá skutočnosť, že táto bola použitá pre potreby ich spoločného obchodu, čo potvrdil aj žalovaný, že dlžník v tom čase previedol do firmy finančné prostriedky, ktoré nemohli pochádzať z jeho zárobkovej činnosti. Vedomosť o pôžičke potvrdil svedok pán A.. Poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo/2281/2001. Záver o nedôveryhodnosti svedka A. je svojvoľný záver odvolacieho súdu.

7. K vyššie uvedenému vyjadreniu sa vyjadril právny zástupca žalovaného, ktorý uviedol, že odporovať možno len ukracujúcemu právnomu úkonu, nakoľko neplatný právny úkon nespôsobuje žiadne právne následky, pričom musí ísť o úkon, ktorý reálne ukráti veriteľa v možnosti domáhania sa uspokojenia z majetkovej sféry dlžníka. Ide o neplatný právny úkon, nakoľko zo strany žalobcu išlo o pokus zabezpečiť dlh, ktorý je z dôvodu uvedeného v § 845 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd osobitne nevenoval existencii alebo neexistencii vymáhateľnej pohľadávky, skonštatoval, že „súd prvej inštancie zreteľne nezrejmlil skutkové a právny závery spôsobom, aby strana sporu nemusela hľadať

odpoveď na pre vec rozhodujúce skutočnosti, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú.“ Žalovaný rovnako ako v predchádzajúcom bode uvádza, že z dôvodu uvedeného v § 845 ods. 1) Občianskeho zákonníka je údajná pohľadávka žalobcu nevyhmáhatelná. Žalovaný má za to, že údajná pohľadávka žalobcu je pohľadávky nevyhmáhatelná a nezabezpečiteľná z dôvodu uvedeného v § 845 ods. 1) Občianskeho zákonníka, a teda žalobca v predmetnom spore nie je aktívne vecne legitimovaný. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že nemôže byť zodpovedný za to, ako tretia osoba disponuje svojim majetkom – ak si p. E. bol vedomý svojho dlhu, resp. svojich dlhov, mal finančné prostriedky získané z prevodu obchodného podielu použiť na pomerné uspokojenie svojich veriteľov, avšak ak takto p. E. nepostupoval, toto nie je možné vytkáť žalovanému. Čo sa týka údajnej zjavnej neprímeranosti kúpnej ceny za obchodný podiel, žalovaný poukazuje na to, že vzhľadom na údajnú hodnotu vyrovnávajúceho podielu, ktorý nepočítal však so záväzkami spoločnosti v podobe napr. leasingov, je kúpna cena za obchodný podiel p. E. viac než primeraná. Namietaná Zmluva o prevode obchodného podielu bola odplatný právny úkon, za ktorý bolo dlžníkovi (ako druhému spoločníkovi obchodnej spoločnosti) poskytnuté protiplnenie zo strany žalovaného, ktoré nemožno bez ďalšieho relevantného dokazovania vyhodnotiť ako zjavne neprímerané. Z vykonaného dokazovania nevyplýva kvalita vzťahu medzi pánom E. a žalovaným ku dňu 29.06.2015, kedy bola podpísaná zmluva o prevode obchodného podielu napádaná žalobcom. Žiadny svedok nepopísal vzťah ako vzťah blízkych osôb. Poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo/808/2012. Zo svedeckých výpovedí v tomto konaní vyplýva, že p. E. E. trpel problémami s patologickým hraním (gamblerstvo), z ktorého sa aj liečil. Tento fakt mal vplyv na všetky jeho vzťahy s okolím, ako aj na vzťah so žalovaným. Narušenie vzťahu medzi p. E. E. a žalovaným pred rokom 2015 potvrdil aj svedok A.. Samotná účasť p. E. E. ako svedka na svadbe žalovaného v ďalekej minulosti preto nie je pre posudzovanie ich vzťahu v roku 2015 relevantná. Z výpovede žalovaného práveže naopak vyplýva, že jeho vzťah k Prevádzajúcemu bol len pracovný a nebol osobný. Ďalej poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 12.04.2012, sp. zn. 21Cdo/2281/2011. Z citovanej právnej vety vyplýva, že žalobca musí preukázať súčasne (kumulatívne) jednak vedomosť druhej strany o veriteľovi dlžníka a zároveň vedomosť o tom, že dlžník urobil voči tomuto konkrétnemu veriteľovi úkon v úmysle zmariť uspokojenie pohľadávky tohto veriteľa. V tomto konaní žalobca nepreukázal splnenie oboch týchto predpokladov ohľadom ktoréhokoľvek jednotlivého veriteľa pána E.. Žalovaný mohol mať vedomosť o existencii pohľadávky pána A. voči pánovi E., avšak zároveň sa snažil túto pohľadávku splniť, a teda nemohol mať vedomosť o úmysle dlžníka ukrátiť pána A. ako veriteľa. Žalovaný znovu opakuje, že nikdy nemal vedomosť o pohľadávke Žalobcu voči pánovi E... Po zmene petitu je teda súd prvej inštancie povinný vysporiadať sa z úradnej povinnosti s otázkou včasnosti uplatneného (zmeneného) nároku. Žalovaný má za to, že návrh na zmenu žaloby tak, aby bol žalovaný povinný uhradiť peňažnú sumu, namiesto vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu, je zo strany žalobcu podaný po uplynutí premlčacej doby a teda žalovaný vznáša voči takému návrhu námietku premlčania.

8. Podaním doručeným súdu dňa 14.07.2023 žalobca uviedol, že hodnota vyrovnávacieho podielu k 31.12.2014 je rozhodujúca z dôvodu, že táto predstavuje zákonom stanovený spôsob vyjadrenia hodnoty obchodného podielu. Následkom začatia exekúcie obchodného podielu by bol zánik účasti pána E. v spoločnosti a vznik nároku žalobcu na vyplatenie jeho vyrovnacieho obchodného podielu voči spoločnosti. Podľa znaleckého posudku je hodnota vyrovnacieho podielu v spoločnosti GREEN BIKE, s.r.o. 81.624 Eur. Táto skutočnosť preukazuje neprímeranosť ceny za prevod obchodného podielu, keďže suma 5.000 Eur predstavuje iba 6% hodnoty obchodného podielu. Prospech žalovaného z odporovateľného právneho úkonu je 76.624 Eur, čo je viac ako výška pohľadávky žalobcu.

9. Podaním doručeným súdu dňa 07.09.2023 doručil súdu svoje vyjadrenie právny zástupca žalovaného, ktorý uviedol, že nesúhlasí so závermi žalobcom predloženého znaleckého posudku. Otázka výšky vyrovnávacieho podielu je len otázkou sekundárnou pre toto konanie. Primárnou otázkou je či právny úkon dlžníka je voči žalobcovi neúčinný. Žalobca opakovane mení ním požadovaný výšku. Už z dôvodu zmätočnosti a neurčitosti by mal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, a to nad rámec tých skutočností, ktoré preukazujú, že žalobcom napádaný právny úkon nie je odporovateľný, t. j. nemôže byť neúčinný voči žalobcovi, nakoľko nie sú jednotlivo a vôbec nie kumulatívne splnené podmienky odporovateľnosti. S poukazom na koncentráciu konania by súd nemal prihliadnuť na znalecký posudok. Znalecká organizácia nemala dost' podkladov na vypracovanie znaleckého posudku. Jediným dokladom bola účtovaná závierka. Nie sú samostatne ohodnotené hnuťelné veci položkovito, keďže nedisponovali položkovitým prehľadom dlhodobého majetku. Tým že týmto zoznamom nedisponovala, nemohla

vykonať fyzickú obhliadku. Pri ohodnotení stavieb a pozemkov nebola uplatnená metodika ohodnotenia stavieb a pozemkov, ktorá je platná v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. Znalecká organizácia použila metodiku ako pri ohodnotení strojov, čo je neprípustné. V znaleckom posudku je uvedená správna metodika, avšak vôbec sa podľa nej nepostupovalo. Nie je uvedená výkresová dokumentácia k stavbám, fotky a podobne, pričom tieto sú povinné súčasťou akéhokoľvek znaleckého posudku. Nebola vykonaná fyzická obhliadka. K ohodnoteniu obežného majetku, zásob a pohľadávok sa musí hodnotiť každá pohľadávka samostatne, detto každá položka zásob. Taktiež nebola vykonaná fyzická obhliadka. Pri ohodnotení finančného majetku spoločnosti, znalecká organizácia nedisponovala výpismi z bankového účtu k dátumu ohodnotenia a inventarizáciami podkladane a cenín, tzn., že tieto položky obežného majetku nevedela ohodnotiť. Absentuje položkovité ohodnotenie časového rozlíšenia, keďže takýmto podkladom znalecká organizácia nedisponovala. Pri ohodnotení vyrovnacieho podielu by mala znalecká organizácia brať do úvahy v prvom prípade stanov spoločnosti GREEN BIKE, s.r.o. a ak to stanov neupravujú, tak sa postupuje podľa Obchodného zákonníka. Nie je dodržaný postup, zaokrúhlenie sumy na desať Eur. Zároveň je v chybe množstvo matematických chýb.

10. Na pojednávaní dňa 07.10.2025 právny zástupca žalobcu uviedol, že rozsudok vo veci samej bol zrušený len pre nedostatok odôvodnenia, nie pre vecnú nesprávnosť. Má za to, že sú splnené predpoklady na odporovateľnosť právneho úkonu. Žalobcova pohľadávka voči dlžníkovi je predmetom exekúcie, čiže čiastočne sa spláca. Dlžník ukrátil žalobcu tým, že previedol svoj majetok, obchodný podiel zmluvou, ktorá bola uzavretá v deň pred splatnosťou pohľadávky. Obchodný podiel bol predaný pod cenu, nakoľko len vklad dlžníka bol vo výške 16 500 Eur. Znaleckým posudkom bola hodnota stanovená na približne 80 000 Eur. Zo strany žalovaného neboli vznesené vecné námietky k hodnote obchodného podielu. Obchodný podiel bol prevedený aj žalovaným preto prišlo k zmene žaloby. Má za to, že dlžník bol blízkou osobou žalovaného. Žalovaný vedel o finančných problémoch dlžníka, bolo aj preukázané, že dôvodom prevodu bolo, aby spoločnosť GREEN BIKE s.r.o. mohla získať úver. Žalovaný vedel, že vzhľadom na exekúciu je dlžník obmedzený v právnych úkonoch.

10.1. Právny zástupca žalovaného uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami právneho zástupcu žalobcu. Pokiaľ ide o znalecký posudok bol daný podnet na Ministerstvo spravodlivosti pre porušenie právnych predpisov. Uvedený podnet bol odložený o čom krátkou cestou súdu a právny zástupca žalobcu dokladá oznámenie. Poukazuje na svoje vyjadrenie zo dňa 06.09.2023 kde boli špecifikované závažne nedostatky v posudku. V čase zániku účasti dlžníka v obchodnej spoločnosti bol upravený v spoločenskej zmluve spôsobom určenia vyrovnacieho podielu. Vyrovnávací podiel mal predstavovať 50% zisku v roku 2015 v tom roku však spoločnosť zisk nedosiahla, bola v strate 29 000 Eur. Znalec si nespĺnil svoju povinnosť a nezabezpečil si spoločenskej zmluvu. Vyrovnávací podiel mal byť 0 Eur. Znalec stanovil všeobecnú hodnotu majetku pričom trpel dôkaznou núdzou a neupozornil zadávateľa na nemožnosť vyhotovenia znalecký posudok v tomto znení. Uvedený posudok mal formálne a právne vady namiesto Obchodného zákonníka sa postupovalo podľa vyhlášky. Má za to, že bolo možné určiť len účtovnú hodnotu majetku. Takýto posudok je nepoužiteľný v takomto konaní. Poukazuje na odsek 13 rozhodnutia KS BA podľa ktorého svedok A. je diskvalifikovaný už tým, že sa pred výsluchom stretol so žalobcom a jeho právnym zástupcom. Nebolo preukázané z uvedeného výsluchu poskytnutie pôžičky. Ďalej namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a to z dôvodu, že uvedená pôžička bola dlžníkovi poskytnutá do stávky a hry a teda je v zmysle Občianskeho zákonníka nevymáhateľná. Za týmto účelom navrhuje výsluch svedka F. I., taktiež má za to, že žalovaný nemá aktívnu vecnú legitímáciu. Podmienky odporovateľnosti musia byť splnené kumulatívne, čo v tomto konaní nebolo preukázané. Taktiež namieta, že by bol žalovaný blízkou osobou dlžníka.

11. Podľa §470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11.1. Podľa §470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

12. Podľa § 42a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu zmluvy o prevode obchodného podielu (ďalej len „OZ“), veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové

právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

12.1. Podľa § 42a ods. 2 OZ, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

12.2. Podľa § 42b ods. 1 OZ, právo odporovať právny úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

12.3. Podľa § 42b ods. 2 OZ, právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

12.4. Podľa § 42b ods. 4 OZ, právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

12.5. Podľa § 116 ods. 1 OZ, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

13. Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu zmluvy o prevode obchodného podielu (ďalej len „OBZ“), podiel je miera účasti spoločníka na čistom obchodnom imaní spoločnosti.

13.1. Podľa § 61 ods. 2 OBZ, pri zániku účasti spoločníka v spoločnosti za trvania spoločnosti vzniká spoločníkovi právo na vyplatenie podielu (ďalej len „vyrovnací podiel“). Výška vyrovnacieho podielu sa určí na základe riadnej individuálnej účtovnej závierky za účtovné obdobie predchádzajúce účtovnému obdobiu, v ktorom zaniká účasť spoločníka v spoločnosti, ak spoločenská zmluva neurčuje niečo iné. Vyrovnací podiel sa vyplatí v peniazoch, ak zákon neustanovuje alebo spoločenská zmluva alebo stanovky neurčujú iný spôsob vyrovnania podielu.

13.2. Podľa § 114 ods. 1 OBZ, obchodný podiel predstavuje práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti. Jeho výška sa určuje podľa pomeru vkladu spoločníka k základnému imaniu spoločnosti, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

13.3. Podľa § 115 ods. 1 OBZ, so súhlasom valného zhromaždenia môže spoločník zmluvou previesť svoj obchodný podiel na iného spoločníka, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

13.4. Podľa § 150 ods. 1 OBZ, spoločníkovi, ktorého účasť v spoločnosti súd zrušil, alebo ktorý bol vylúčený, vzniká právo na vyrovnací podiel (§ 61 ods. 2 a 3). Rovnaké právo má dedič alebo právny nástupca spoločníka, pokiaľ naňho neprešiel obchodný podiel (§ 116).

13.5. Podľa § 150 ods. 2 OBZ, vyrovnací podiel sa vypočíta pomerom splateného vkladu spoločníka, ktorého účasť v spoločnosti zanikla, k splateným vkladom všetkých spoločníkov, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

14.1. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

14.2. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

15. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa obsahu listinných dôkazov, a to: zmluva o pôžičke zo dňa 03.01.2014, na základe ktorej poskytol žalobca ako veriteľ dlžníkovi E. E. pôžičku v sume

50.000 Eur splatnú dňa 31.12.2014 s úrokmi 1,50% mesačne a úrokom z omeškania 12% ročne (č. l. 6), notárska zápisnica N 73/2015, Nz 3739/2015, NCRIs spísaná JUDr. Janou Boledovičovou na Notárskom úrade v Bratislave, Ružová dolina, v ktorej dlžník E. E. uznal voči žalobcovi svoj dlh zo zmluvy o pôžičke v sume 50.000 Eur, zaviazal sa tento dlh zaplatiť do 30.06.2015 a súhlasil s vykonateľnosťou exekúciou (č. l. 7), výpis z Obchodného registra spoločnosti GREEN BIKE, s.r.o. (č. l. 10), spoločenská zmluva o založení spoločnosti s ručením obmedzeným uzavretej dňa 25.01.2010 medzi žalovaným a dlžníkom E. E., kde v čl. XV ods. 2 bola dohodnutá možnosť prechodu podielu na dedičov a prevod aj na iného spoločníka po predchádzajúcom súhlase valného zhromaždenia a v čl. XV ods. 3 prednostné právo na prevzatie obchodného podielu spoločníkom do 30 dní po písomnom oznámení (č. l. 40), oznámenie o zamýšľanom prevode obchodného podielu dlžníka žalovanému zo dňa 01.06.2015 za cenu 5.000 Eur (č. l. 46), oznámenie o využití prednostného práva na prevzatie obchodného podielu zo dňa 02.06.2015, na základe ktorého žalovaný súhlasil s využitím prednostného práva na prevzatie obchodného podielu (č. l. 47), platobný príkaz zo dňa 10.07.2015 na sumu 5.000 Eur (č. l. 48), zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 29.06.2015, na základe ktorej dlžník E. E. previedol svoj podiel vo veľkosti 50% v spoločnosti GREEN BIKE, s.r.o. na žalovaného za kúpnu cenu 5.000 Eur (č. l. 49), zápisnica z valného zhromaždenia spoločnosti GREEN BIKE, s.r.o. zo dňa 29.06.2015, kde uznesením č. 3 súhlasilo s prevodom obchodného podielu (č. l. 51), výpis z Obchodného registra spoločnosti DRYAS PROPERTY, a.s., kde sú ako členovia dozornej rady uvedený žalovaný a pán Paulický (č. l. 136), správa o priebehu exekúcie zo dňa 18.05.2017 (č. l. 137), súvaha spoločnosti GREEN BIKE, s.r.o. k 31.12.2012 s výsledkom hospodárenia po zdanení v sume 51.876 Eur (č. l. 196), súvaha spoločnosti GREEN BIKE, s.r.o. k 31.12.2013 s výsledkom hospodárenia po zdanení v sume - 451 Eur (č. l. 204), účtovná závierka k 31.12.2014 s výsledkom hospodárenia po zdanení v sume - 57.497 Eur (č. l. 210), účtovná závierka k 31.12.2015 s výsledkom hospodárenia po zdanení v sume - 28.976 Eur (č. l. 216), zmluva o prevode časti obchodného podielu zo dňa 12.04.2010 z G. A. na žalovaného za sumu 9.959 Eur (č. l. 223), zmluva o prevode časti obchodného podielu zo dňa 12.04.2010 z G. A. na E. E. za sumu 9.958 Eur (č. l. 225), poskytnutie údajov VÚB Banky ohľadom vlastníctva účtu E. E. (č. l. 244), znalecký posudok č. 032/2023 vypracovaný znaleckou organizáciou PBT, s.r.o., ktorý stanovil všeobecnú hodnotu vyrovnávacieho podielu vo veľkosti 50% v sume 81.624 Eur (č. l. 490), oznámenie podania podnetu na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, sekcia dohľadu, odbor znaleckej, tlmočnickej a prekladateľskej činnosti (č. l. 573), spoločenská zmluva o založení spoločnosti uzavretá pánom A., pánom E. a žalovaným (č. l. 576), e-mailová komunikácia ohľadom podnetu s Ministerstvom spravodlivosti SR (č. l. 691), oznámenie o preskúmaní podnetu odloženie (č. l. 703)

15.1. Súd vykonal výsluch žalobcu, ktorý uviedol, že žalobu podal preto, lebo pánovi Paulickému požičal 50 000 Eur na nákup bicyklov a na nákup príslušenstva. S tým že mu ich za niekoľko mesiacov vráti. Keď sa tak nestalo do konca roka, tak to boli potvrdiť u notára uznaním dlhu. S tým, že to vráti o nejakých pár mesiacov na to, čo sa nestalo. Potom zistil, že pred tým dátumom vrátenia peňazí bola jeho časť firmy prevedená na druhého spoločníka. Bol veľakrát u neho vo firme, poznal aj jeho spoločníka, poznali sa takých 8-10 rokov. Keď boli vo firme o pôžičke sme sa nebavili, on len raz prišiel, že potrebuje nutne peniaze na bicykle a že mu to obratom vráti. Keďže obidvoch poznal už toľko rokov, tak mu dôveroval. Potom čo mu požičal tie peniaze, bol u nich vo firme ale začali sa tam diať také veci, že on tam skončil. Potom akurát vie, že bol nejaké 3 mesiace na liečení pán E.. A potom ten kontakt nejaký skončil. Ešte raz sa stretol so žalovaným v obchode. Pýtal sa ho, že ako to vyriešime a ako to vidí on. On sa tváril, že o ničom nevie a tam to vlastne skončilo. Boli ako bratia jedným slovom. To celé obdobie čo ich poznal spolu podnikali, chodili na dovolenky, trávili spolu celé dni v obchode v priestoroch a ešte na inej adrese predtým. Dupočul sa, že pán E. za tento prevod dostal zhruba 5.000 Eur s tým, že keď sa to dorieši, tak sa mu podiel vráti, lebo si chceli zobrať nejaký kontokorent alebo nejaký úver na firmu. Tým pádom Paulický nemôže figurovať vo firme, keďže už mal niekoľko exekúcií. Pán E. nemá skoro žiaden majetok a na účet mu chodí tak 60 Eur mesačne z jeho platu v športovom klube Slovan Bratislava. Finančné prostriedky požičiava, avšak nie v takej výške. Na zmluvu mal predlohu. Je to úplne obyčajná zmluva nič komplikované. Nepokladal za dôležité, že prečo poskytuje pôžičku pánovi Paulickému a nie spoločnosti GREEN BIKE s.r.o.. Žalovaného o pôžičke informoval pán E. a ešte niekoľko ďalších ľudí. Žalovaný mal byť o pôžičke informovaný v čase pôžičky. Nepokladal za dôležité informovať žalovaného. Nezvažoval iný spôsob zabezpečenia ako notárskou zápisnicou.

15.2. Súd vykonal výsluch žalovaného, ktorý uviedol, že nevie ani k čomu sa má vyjadriť. Nekupoval obchodný podiel s tým že by chcel niekoho poškodiť a aktivity p. Paulického mu boli neznáme. Uplatnil si svoje právo predkupného práva a odkúpil obchodný podiel od p. E.. Žalobcu pozná ako športovca,

poznajú sa z videnia nakoľko mali obchod na Klincovej on myslím býval v Octopuse, býva sem tam my sme sa zastavili tam či už na pivo alebo ale blízky vzťah s ním určite nemá. Nakoľko bol konateľom firmy a bol spoločníkom p. E. väčšinu tovaru kupovali na základe predobjednávok od dodávateľov, ktoré mali dané splatnosti podľa obchodných zmlúv. Tovar sa predáva je to bežný kolobeh obchodu platia sa z toho tržby. Je to bežný kolobeh obchodu. Financujú platenie faktúr z predaného a nakúpeného tovaru. Každý robí samozrejme a na základe toho sa robia aj dané predobjednávky tovaru takže takto fungujú niekoľko rokov. Bol mu svedok na svadbe tak samozrejme ten vzťah je viac ako spoločník ale že by spolu chodili na dovolenky to nie. Rozumeli sme si po stránke čo sa týka obchodu. Keď ste s niekým 12 hodín denne tak tá pravdepodobnosť, že s ním chcete byť aj po práci je veľmi malá. Bol to bežný styk spoločníkov nakoľko ten obchod ťahali spolu väčšinou sa bavili o veciach čo sa týka biznisu. Nemal vedomosť o tom že p. E. si zobral pôžičku a keď sa pred rokom a pol dozvedel od koho všetkého si zobral pôžičku tak málom zinfarktoval. S pánom E. sa pozná od roku 1999, spoločníkom spoločnosti bola od roku 2008. Spoznali sa tak, že pracovali spolu v obchode. Desať rokov robili v predajni bicyklov pána E., rozhodli sa, že to skúsia spolu sami. Nemal dôvod nedôverovať pánovi E.. V čase choroby syna bol pre neho pán E. blízkou osobou. V súčasnosti nemajú spolu aktivity a nestretávajú sa. Je v dozornej rade spoločnosti DRYAS PROPERTY, a.s a nevie kto je s ním v dozornej rade. Počas podnikania trávili spolu 12 hodín denne. Neboli spolu nikdy na dovolenke a ani sa nijak nestretávali. Vzťah bol pracovný. Suma za podiel bola navrhnutá podľa kondície firmy. Sumu na kúpu obchodného podielu dohodli spoločne. Firma začínala s niekoľkými spoločníkmi a prešla si aj v dobe krízy ťažkým obdobím takže nie je doba v tomto čase či sú úspešní povedal by, že prežívajú- Nevie uviesť či mala firma v rokoch 2009-2015 nejaký zisk. V roku 2015 by mu nik za firmu viac ako 5.000 Eur nedal. Nepamätá si presne ako došlo k debate o predaji podielu pána E.. V septembri začali za žalovaným chodiť veritelia pána E., tak mu bolo jasné, že kúpa podielu by mu pomohla. Pán E. previedol do firmy 20.000 Eur na pôžičku od firmy Kellys s.r.o. v sume 40.000 Eur. Zaujímal sa o pôvod ale bolo mu povedané, že sa o to nemá zaujímať. Nezaujímal sa o súkromné aktivity. Jediný úver mali od VUB banky. Nevie uviesť kedy si tento úver vzali, ale bolo to v čase keď bol spoločníkom aj pán E.. Bol tam problém, lebo pán E. mal exekúciu, ale po dohode s bankou sa dohodli na ďalšom čerpaní. Vrátanie obchodného podielu po septembri bolo nemožné. Nepamätá sa, že by si dohodli vrátenie obchodného podielu.

15.3. Súd vykonal výsluch svedka E. E., ktorý uviedol, že žalovaného pozná 20 rokov, podnikali spolu. Nákup tovaru financovali z imania, ktoré dali do firmy a potom na základe predaja tovaru a zo získaných peňazí nakupovali nový tovar. Od žalobcu si požičal 50.000 Eur na osobnú spotrebu. Žalobca sa vo firme zastavoval ako zákazník. Bol s ním v kamarátskom vzťahu. Nevie či sa niekedy žalobca stretol so žalovaným. Mal viacero pôžičiek. O pôžičke od žalobcu nevedel a o ostatných nevie nespomína si. Všetko bolo v rámci podnikania, čo mali previesť jeho obchodný podiel na druhého obchodného spoločníka a odpredať mu ho, malo to byť ohľadom kontokorentu. Výšku určili na základe účtovníctva cez účtovníka. V súčasnosti nemá podnikateľské aktivity, je zamestnaný ako kustód v ŠK Slovan Bratislava. So žalovaným robili vo firme Vika bike a v roku 2007 sa osamostatnili. So žalovaným sa stretával denne. Súkromne a obchod boli poprepletané. Neboli spolu na dovolenke. Mali blízky dôverný vzťah. Väčšinou sa mu nezdôveroval o svojich dlžobách. Poskytol svoje finančné prostriedky na svoj obchod, ale nevie akú sumu. Z obchodného podielu nebol vyplácaný zisk, všetko išlo do firmy. V čase prevodu obchodného podielu mal nehnuteľnosť v podiele 1/3. Nespomína si, žeby boli problémy s kontokorentného úveru. Odmietol odpovedať o tom či sa mu žalovaný po nejakej dobe vráti obchodný podiel. Žalobca mu poskytol pôžičku v sume 50.000 Eur. Výšku dlhov mal asi v sume 100.000 Eur.

15.4. Súd vykonal výsluch svedka H. A. uviedol, že raz sa stretol s právnym zástupcom žalobcu a to po predvolaní na toto pojednávanie. Bolo mu povedané, že sa budú pýtať čo si pamätá a odkiaľ pozná strany sporu. Na Mraziarenskej vlastnil kaviareň kam chodili žalobca, žalovaný a pán E. na kávu alebo pivo. Riešili tam svoje obchodné a súkromné veci. Bolo to 6 – 7 rokov dozadu, keď pán E. požiadala žalobcu o pôžičku, že to má byť na tovar. O dva roky ho žalobca požiadala o názor na navýšenie pôžičky. Predpokladá, že to požičal E.. Malo to ísť na dve splátky. Pôžička nemal byť vrátená. Žalobca o pôžičke musel vedieť. Chodili tam zhruba v roku 2010, 2009 do roku 2012 potom kaviareň predal. Pán E. a žalovaný vystupovali ako najlepší kamaráti organizovali spolu akcie pre deti. Nevedel o finančných problémoch pána E.. Vedel len to, že peniaze majú ísť do firmy. Pán E. si požičal peniaze aj od neho alebo jeho známych. Často sa pán E. pýtal, či pozná niekoho, kto by im požičal peniaze. Požičal si napríklad od pána J., pána F. a asi aj od svedkovho brata, ale to už išlo mimo neho. Stretnutie pred pojednávaním prebehlo v Panorama city a nevie, kto komu zavolať. Trvalo 10 až 15 minút. Svedok uviedol, že bol párkrát svedkom neformálneho stretnutia medzi pánom E. a žalobcom, že pôžičky majú

byť pre Green bike s.r.o. Je možné, že takéto stretnutia boli aj po roku 2012 ale to si fakt nepamätá. Nebol fyzicky prítomný poskytnutia pôžičky. Informáciu o rozdelení na dve splátky má od žalobcu.

15.5. Súd vykonal výsluch svedka G. A., ktorý uviedol, že pozná žalobcu, žalovaného a pána E.. S pánom E. je kamarát dlhé roky a so žalovaným sa zoznámil cez neho. Spolu založili firmu. Boli v istom momente traja spoločníci, on však svoj podiel ponúkol na predaj. So žalobcom nie je priateľ, ale párkrát sa stretli. Podiel previedol tak, že uzavrel dohodu o pôžičke, ktorý zodpovedal výške podielu a mali to splatiť do dvoch rokov. Neuhradili mu tú sumu, tak musel podať na nich žalobu. Po podaní žaloby prišlo k úhrade. S pánom E. sa nevedel skontaktovať, nakoľko mal problémy s gamblingom, bol na liečení, preto všetko riešil so žalovaným. O pôžičke žalobcu vedel od žalobcu. Od žalovaného vedel, že vzťahy s pánom E. sú naštrbené, chcel mať vyčistené pohľadávky voči svedkovi. Žalovaný už s pánom E. nepočítal. Žalobu na žalovaného a pána E. podal 2 až 3 roky po splatnosti. Žalovaný sa chcel dohodnúť na vyrovnaní záväzkov. Žalovaný chcel vyrovnať aj záväzok pána E.. A vyrovnal záväzky na základe dohody. Problémy pána E. súviseli isto s gamblingom. Žalovaný spomínal finančné problémy, ale skôr, že zistil pri inventúrach, že im chýbajú aj hmotné veci vo firme, a že pán E. objednával tovar, ktorý neevidovali alebo nebol vo firme alebo na predaji a domnieval sa, že ho mohol na jeho útratu. O pôžičke žalobcu pánovi E. vedel ešte pán A.. Pán E. a žalovaný boli dlhoroční priatelia až rodinní. Úhrada dlžnej sumy žalovaným za pána E. mohla byť 2,5 až 3 roky dozadu a malo to byť bankovým prevodom, musel by sa pozrieť. Aj pokiaľ ide o dohodu o urovnaní mala by byť písomná, ale musí sa pozrieť. Zostal s pánom E. a žalovaným v kontakte aj po tom, až do problémov pána E.. Žalovaný sa začal voči svedkovým požiadavkám správať arogantne. Problémy pána E. začali asi v roku 2013.

16. Súd mal zistený tento skutkový stav. Žalobca poskytol E. E. pôžičku v sume 50.000 Eur, a to na základe zmluvy zo dňa 03.01.2014. Zmluvné stany si dohodli aj úroky vo výške 1,5% ročne a úroky z omeškania vo výške 12% ročne. Splatnosť bola dohodnutá na deň 31.12.2014. Medzi zmluvnými stranami bol sporný účel pôžičky, kde žalobca mal za to, že bola poskytnutá za účelom nákupu tovaru, a pán E. uviedol, že mala byť poskytnutá za účelom osobnej spotreby. V dohodnutej dobe neprišlo k úhrade požičanej sumy. Z toho dôvodu prišlo dňa 05.02.2015 k vyhláseniu o uznaní dlhu a súhlasu s exekúciou spísanej do notárskej zápisnice N 73/2015, Nz 3739/2015, NCRIs 3847/2015 pre notárkou JUDr. Janou Boledovičovou, v ktorej uznal pán E. dlh v sume 50.000 Eur a zaviazal sa ho splatiť do 30.06.2015. V prípade nesplatenia súhlasil, aby bola notárska zápisnica vykonateľným exekučným titulom. E. E. bol spolu so žalovaným spoločníkmi spoločnosti GREEN BIKE, s.r.o. , IČO: 36 738 441, Ružová dolina 25, Bratislava, a to tak, že každý mal podiel 50%. E. E. zmluvou zo dňa 29.06.2015 previedol obchodný podiel na žalovaného za sumu 5.000 Eur. Žalovaný uhradil kúpnu cenu pánovi E. dňa 10.07.2015.

17. V predmetnom konaní sa žalobca domáha odporovateľnosti právneho úkonu prevodu obchodného podielu, na základe zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 29.06.2015, eventuálne zaplatenia sumy 9.175 Eur, teda sumy, o ktorú mal byť žalobca uvedeným právnym úkonom ukrátený.

18. Subjektívne odporové právo veriteľa smeruje voči tretej osobe, t. j. subjektu, do ktorého majetkovej sféry prešla časť alebo celý majetok dlžníka ako následok odporovateľného právneho úkonu medzi tou treťou osobou a dlžníkom. Odporovateľnosť sa uplatňuje v klasickom sporovom konaní, kde veriteľ je žalobca a uvedená tretia osoba je ním označená ako žalovaný. V prípade úspechu v spore dosiahne veriteľ v pozícii žalobcu vydanie rozsudku, ktorým súd určí relatívnu neúčinnosť odporovaného právneho úkonu medzi dlžníkom a treťou osobou vo vzťahu k veriteľovi. Právoplatnosťou tohto rozsudku sa konštituuje povinnosť tretej osoby strpieť exekúciu na tú časť svojho majetku, ktorá predstavuje prírastok rovnajúci sa prospachu tretej osoby z odporovaného právneho úkonu. Predpokladmi uplatnenia odporového práva veriteľa je existencia koreálneho veriteľsko-dlžníckeho záväzkového vzťahu, v rámci ktorého existuje subjektívna povinnosť dlžníka plniť veriteľovi dlh a oprávnenie veriteľa požadovať splnenie tohto dlhu. Je potrebná existencia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Ďalším predpokladom je ukracujúci právny úkon medzi dlžníkom a treťou osobou, resp. v prospech tejto osoby. Takýto úkon musí byť platný, nakoľko neplatnému právnomu úkonu nemožno odporovať. Ďalším predpokladom je, že musí ísť o úkon, ktorý ukrátil veriteľa v možnosti domáhať sa uspokojenia z majetkovej sféry dlžníka. Takýto charakter možno právnomu úkonu prisúdiť vtedy, ak je kumulatívne naplnená subjektívna stránka odporovateľnosti, spočívajúca v úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa a súčasne aj objektívna stránka odporovateľnosti, spočívajúca v reálnom úbytku v majetkovej sfére dlžníka. K reálnemu ukráteniu musí dôjsť v príčinnej súvislosti s fraudóznym konaním dlžníka. Pokiaľ zvyšný majetok dlžníka

objektívne postačuje v čase odporu na uspokojenie veriteľa, nemožno odporovacej žalobe vyhovieť. V odporovacom konaní zaťažuje dôkazné bremeno vo vzťahu k tejto skutočnosti, teda o dostatočnej solventnosti dlžníka žalovanú stranu. Ukracujúci charakter právneho úkonu sa vždy posudzuje v čase odporovania, a nie spätne ku dňu realizácie. Rozhodujúce je či relatívna neúčinnosť odporovaného úkonu aktuálne priestor na zlepšenie právneho postavenia veriteľa v tom zmysle, že umožňuje úplne alebo čiastočné uspokojenie jeho inak neuspokojenej pohľadávky. Posledným kritériom je existencia kvalifikovaných predpokladov na strane tretej osoby, s ktorou dlžník odporovateľný právny úkon uzatvoril, resp. ktorá mala z toho úkonu prospech, a to subjektívna vedomosť tretej osoby o fraudóznom úmysle dlžníka, teda vedomosť tejto osoby o tom, že právny úkon sa realizuje za účelom ukrátenia veriteľa alebo právny status tretej osoby, ktorý sa posudzuje objektívne a bez ohľadu na subjektívnu vedomosť tretej osoby o úmysloch dlžníka, resp. vo vzťahu k tejto osobe zakladá relevantnú právnu domnienku (Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, 345-362 s.).

19. V prvom rade súd skúmal či v danej prejednávanej veci existuje vymáhateľná pohľadávka. Ide o žalovateľnú pohľadávku. Pohľadávka je subjektívnym právom veriteľa, ktoré je od istého momentu vybavené kvalitou právneho nároku, teda predpokladom úspešnej žalovateľnosti. Časový okamih, od ktorého je subjektívne vybavené právnym národom, a teda moment, od ktorého nadobudne pohľadávka vlastnosť vymáhateľnosti v zmysle súdnej žalovateľnosti, teda okamihu vzniku žalobného práva veriteľa (Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, 345-362 s.). Vymáhateľná pohľadávka v zmysle ustanovenia § 42a odsek 1 Občianskeho zákonníka je pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať v základnom súdnom konaní. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. mája 2022 sp. zn. 1VCdo/1/2022).

19.1. V danom konaní mal súd preukázané, že medzi žalobcom a dlžníkom pánom Paulickým vznikol záväzkový vzťah zo zmluvy o pôžičke zo dňa 03.01.2014, na základe ktorej poskytol žalobca dlžníkovi pôžičku v sume 50.000 Eur splatnú dňa 31.12.2014. Uvedenú sumu dlžník v notárskej zápisnici zo dňa 05.02.2015, N 73/2015, Nz 3739/2015, NCRIs 3847/2017 uznal čo do dôvodu a výšky zaviazal sa ju splatiť do 30.06.2015 a zároveň súhlasil s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Podľa nesporných tvrdení sa na podklade nesporných tvrdení vedie exekučné konanie, kde prichádza k zrážkam zo mzdy. Súd má za to, že žalobca ako veriteľ mal pohľadávku voči dlžníkovi a to z titulu pôžičky, ktorá bola následne uznaným dlhom. Tu súd uvádza, že pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi nebola len vymáhateľná, ale aj vykonateľná a to z titulu, že dlžník svoj dlh uznal v notárskej zápisnici, kde zároveň súhlasil s jej vykonateľnosťou podľa Exekučného poriadku.

19.2. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že žalobca poskytol pôžičku dlžníkovi vedome do stávky alebo hry, a preto je táto pohľadávka podľa § 845 ods. 1 OZ nevymáhateľná. Túto svoju obranu žalovaný začal využívať po výpovedi svedka A., ktorý uviedol, že žalobca má problémy s gamblovaním. Z uvedenej výpovede svedka vyplýva, že dlžník mal byť kvôli tomu ja na liečení. Teda uvedené problémy museli byť žalovanému zrejme, keďže v tej dobe mal riešiť podlžnosti so svedkom žalovaný. V odvolaní navrhol výsluch svedka F. I., ktorý mal vraj preukázať súdu, že žalobca poskytol pôžičku do stávky a hry. Uvedený dôkaz súd nevykonal, a to z toho dôvodu, že na pojednávaní dňa 7.10.2025 právny zástupca žalovaného súdu uviedol, že svedok mal byť svedkom stretávania sa žalobcu a dlžníka pána E. a kde mali riešiť stávky (nahrávka z pojednávania). Súd vyhodnotil uvedený dôkaz ako nepreukazujúci, žeby prišlo k poskytnutiu pôžičky do stávky alebo hry, a to z dôvodu, že z vyjadrení právneho zástupcu nebolo zrejme, žeby bol navrhnutý svedok I. priamym svedkom poskytnutia pôžičky do stávky alebo hry. Išlo by len o špekulatívny výsluch, o nejakých stretnutiach spojených so stávkovaním. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný nenavrhol opätovný výsluch žalobcu a dlžníka pána E., aby ich konfrontoval s týmito tvrdeniami. Navyše sám svedok E. vo svojej výpovedi uviedol, že pôžičku potreboval na svoju osobnú spotrebu, teda vyplýva, že žalobcovi neuviedol na čo potrebuje peniaze. Žalobca uviedol, že peniaze poskytol žalovanému na kúpu tovaru. Ani táto rozpornosť výpovedi nezakladá dôvodnosť, že by žalobca vedome poskytol dlžníkovi pôžičku do stávky alebo hry. Práve tvrdenie o poskytnutí pôžičky do stávky alebo hry by bolo prospešné pre dlžníka E., ktorý by sa tak mohol vyhnúť exekúcii. Ak by takto pôžička bola poskytnutá, bolo by to zo strany dlžníka uplatnené v exekučnom konaní. Žalobca teda preukázal, že má vymáhateľnú pohľadávku voči dlžníkovi, ktorá existuje v čase vyhlásenia rozsudku.

20. Súd ďalej skúmal, že či prišlo k uplatneniu práva na odporovanie právneho úkonu v zákonom stanovenej trojročnej lehote. K prevodu obchodného podielu prišlo na základe zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 29.06.2015. Žaloba bola súdu doručená dňa 03.09.2015. Teda je bezpochyby zrejmé, že žaloba bola podaná v trojročnej hmotnoprávnej lehote.

21. V danom prípade sa súd musel vysporiadať s otázkou, či možno odporovať odplatnému ekvivalentnému úkonu, nakoľko prevod obchodného podielu z dlžníka E. bol dohodnutý za odplatu 5.000 eur. Súdna prax, na rozdiel od niektorých predstaviteľov právnej vedy, tendenčne a paušalizovane presadzuje názor, podľa ktorého vo všeobecnosti nemožno úspešne odporovať odplatnému právneho úkonu, pokiaľ bolo dlžníkom inkasované primerané protiplnenie. Dôvodom má byť absencia ukracujúceho charakteru právneho úkonu, pretože majetok dlžníka sa v konečnom dôsledku žiadnym spôsobom nezmenšil; došlo iba k modifikácii jeho štruktúry, pri zachovaní pôvodnej hodnoty (napr. výmena vecí za peniaze v jej trhovej cene). Tento záver však nemožno generalizovať, keďže je z hľadiska účelu odporového práva argumentačne neudržateľný. Najvýraznejšie sa to prejavuje v prípade majetku dlžníka, ktorý podlieha osobitnej verejnej evidencii (nehnutelnosti, obchodné podiely a pod.). Nehnuteľná vec je relatívne trvalou majetkovou hodnotou, ktorú nemôže dlžník ukryť, zatajiť a vzhľadom na zápis v katastri nehnuteľností ani previesť bez toho, aby bolo možné tento prevod a osobu nadobúdateľa ihneď, prípadne späť identifikovať zo strany veriteľa, resp. exekútora. V prípade jej predaja už inkasovaná kúpna cena žiaden z uvedených atribútov nespĺňa, navyše ak bola zaplatená v hotovosti. Z hľadiska reálneho priebehu exekučného konania na vymoženie pohľadávky veriteľa, ku ktorému inštitút odporovateľnosti teleologicky smeruje, nemožno kvalitu vlastníctva nehnuteľného majetku dlžníkom a inkasovanie kúpnej ceny v minulosti, (pred nie viac ako tromi rokmi) ani len zaradiť do porovnateľných kategórií. Ekvivalentná odplatosť právneho úkonu je rozhodne zásadným argumentom proti jeho odporovateľnosti, najmä z hľadiska ukracujúceho charakteru a dopadu účinkov tohto úkonu na reálnu majetkovú sféru dlžníka (zmenšenie majetku). Zároveň však nemožno objektívne prijať záver, že odporovateľné sú výlučne neekvivalentné právne úkony dlžníka. Pokiaľ veriteľ v konaní tvrdí, že došlo k ukráteniu jeho uspokojenia ekvivalentným odplatným právnym úkonom, je povinnosťou súdu vyhodnotiť všetky právne relevantné okolnosti prípadu a predísť schematickému záveru o nedôvodnosti podanej žaloby iba s odvolaním sa na ekvivalentný charakter prevodu. Z hľadiska účelu odporového práva je nevyhnutné uvedomiť si, že primárnou motiváciou dlžníka, ktorému hrozí určitá miera insolvenčnej, je v mnohých prípadoch „zbavenie sa“ exekvovateľného majetku za účelom jeho ochrany. Tým v konečnom dôsledku dochádza k priamemu ukráteniu uspokojenia veriteľovej pohľadávky, čomu majú účinky a nástroje objektívneho odporového práva efektívne zabrániť. V záujme zachovania vplyvu a realizácie užívacieho práva sú prevody nezriedka uskutočňované medzi blízkymi osobami. Za daných okolností je napríklad právne sporné zamietnutie odporovacej žaloby iba z dôvodu ekvivalentného protiplnenia, ak ide o žalobu voči kúpnej zmluve, ktorou bola nehnuteľnosť užívaná dlžníkom na bývanie prevedená na jeho priameho potomka, pričom dlžník túto nehnuteľnosť naďalej užíva a nedošlo k žiadnej reálnej zmene pomerov, nadobúdateľ nehnuteľnosti má riadne zabezpečené vlastné bývanie a nehnuteľnosť neužíva, a v prospech predávajúceho dlžníka bolo navyše spolu s predajom zriadené vecné bremeno doživotného užívania nehnuteľnosti. Súd je preto najmä pri ekvivalentných právnych úkonoch medzi blízkymi osobami povinný zohľadniť všetky relevantné okolnosti prípadu a dôsledne vyhodnotiť prípadnú odporovateľnosť úkonu, v záujme zabezpečenia efektívnej a spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov veriteľa, bez neadekvátneho zásahu do právnej sféry dlžníka a osoby, ktorá jeho majetok nadobudla. Podľa Najvyšší súd SR, sp. zn. 3 Cdo 61/2008, o odporovateľný právny úkon ide len v prípade, že ním bol majetok dlžníka prevedený na tretiu osobu bez zodpovedajúceho protiplnenia; v opačnom prípade o odporovateľne prevedený majetok nejde (Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, 345-362 s.).

21.1. Súd teda musel skúmať, že či medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá odmena primeraná. Teda je potrebné skúmať, že či cena za prevod obchodného podielu zodpovedala trhovým podmienkam, resp. či dlžník dostal za svoj podiel prislúchajúci vyrovnávací podiel. V konaní bol zo strany žalobcu predložený znalecký posudok č. 032/2023 vypracovaný znaleckou organizáciou PBT, s.r.o. stanovil všeobecnú hodnotu majetku podniku spoločnosti GREEN BIKE, s.r.o. k 31.12.2014 pre účely vyrovnávacieho podielu tak, že všeobecná hodnota podniku bola v sume 163.248 Eur, z čoho má 50% predstavovať 81.624 Eur. Súd má za to, že táto stanovená hodnota podniku zodpovedá všetkým náležitostiam vyhlášky, avšak v konaní nie je možné na tento znalecký posudok prihliadnuť. Znalec ako vyplýva zo zadania stanovil hodnotu podniku ku dňu 31.12.2014, ktorú stanovil správne. Z tohto však vyvodil

nesprávny záver o hodnote podielu, ktorý v znaleckom posudku určil len ako polovicu hodnoty majetku podniku. Podnik sa však neprevádzal, prevádzal sa len podiel. Pri prevode obchodného podielu je potrebné zohľadniť v akej výške by mal byť vyrovnávací podiel, resp. ako by sa mohol speňažiť v exekučnom konaní. Súd má taktiež za to, že nie je možné vychádzať len zo znenia spoločenskej zmluvy, ktorá v článku XVIII vyrovnávací podiel vo výške podielu zodpovedajúcemu podielu na zisku k pomeru vkladu spoločníka k základnému imaniu. Z daného tvrdenia by vyplynulo, že ak spoločnosť nedosiahne zisk ale stratu, by pri zániku účasti nebolo vyplatené nič. Tým súd nespochybňuje možnosť zmluvných strán si takto dohodnúť výšku vyrovnávacieho podielu. Avšak súd musí skúmať hodnotu obchodného podielu, za ktorú by sa dal predať v trhových podmienkach. Súd vzal teda do úvahy ustanovenie Exekučného poriadku, a to koľko by mohlo byť minimálne podanie v prípade predaja obchodného podielu. V prípade výkonu exekúcie na obchodný podiel je najnižším podaním pri dražbe obchodného podielu je hodnota podielu na čistom obchodnom imaní spoločnosti určená na základe riadnej individuálnej účtovnej závierky za účtovné obdobie predchádzajúce účtovnému obdobiu, v ktorom došlo k začatiu exekučného konania. V danom prípade by to mala byť účtovná závierka k 31.12.2014, kde bolo čisté obchodné imanie, teda vlastné imanie spoločnosti v sume 18.319 Eur. Teda hodnota podielu na dražbe by bola v sume 9.159,50 Eur. Súd má teda za to, že suma za ktorú bol obchodný podiel prevedený bola neprimerane nízka, a žalobca bol ukrátený o sumu 4.159,50 Eur.

22. Ďalšou podmienkou je úmysel dlžníka ukrátiť uspokojenie veriteľa. Stačí nepriamy úmysel, teda ak dlžník vedel, že svojím úkonom ukracuje uspokojenie veriteľovej pohľadávky a pre prípad, že takýto následok reálne nastane bol s tým uzročený. Právna úprava rozlišuje medzi ukracujúcimi úkonmi, ktoré urobil dlžník v prospech osoby jemu blízkej a v prospech osoby, ktorá tento status nespĺňa. U tretích osôb sa predpokladá väčšiu pravdepodobnosť dobromyseľnosti a nadobúdateľovi exekúciou postihnuteľného majetku dlžníka poskytuje výrazne vyššiu mieru právnej ochrany, než blízkej osobe dlžníka, u ktorej možno objektívne predpokladať bezprostrednú účasť na fraudóznom správaní sa dlžníka. Pokiaľ veriteľ odporuje právnomu úkonu dlžníka, ktorým bol v posledných troch rokoch prevedený jeho exekvovateľný majetok nespĺňajúci kritéria podľa § 42a ods. 3 a 4 OZ je povinný v konaní preukázať ukracujúci úmysel dlžníka a kumulatívne aj to, že daný úmysel musel byť tretej osobe známy. Ukracujúci úmysel dlžníka sa pritom nemusí bezprostredne vzťahovať na žalobcu a mohol pôvodne smerovať aj k ukráteniu iného dlžníkovho veriteľa, pokiaľ jeho účinky negatívne dopadajú aj na samotného žalujúceho veriteľa. Dlžník navyše nemusí konať výlučne s týmto úmyslom a ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky nemusí byť jediným cieľom odporovateľného právneho úkonu. Stačí vedomosť dlžníka o ukrátení veriteľa; a to aj v prípade, ak odporovateľným právnym úkonom plní dlžník svoju právnu alebo morálnu povinnosť. Keďže odporovateľný právny úkon je z pohľadu dotknutého veriteľa cudzím súkromnoprávnym úkonom inter partes, je pre neho spravidla unesenie dôkazného bremena vo vzťahu k úmyslu dlžníka, a najmä vo vzťahu k vedomosti tretej osoby o tomto úmysle, procesne obtiažne. Ukracujúci úmysel dlžníka nemôže súd v týchto prípadoch prezumovať, avšak žalobcom tvrdené konanie in fraudem creditoris je povinný dôsledne vyhodnotiť, v nadväznosti na vykonané dokazovanie a celkové súvislosti prejednávaneho prípadu (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, 345-362 s.). Podľa záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/224/2017, úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle, sú v obidvoch prípadoch psychickým stavom (podobne ako napríklad dobrá viera). To znamená, že samy o sebe nemôžu byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť len skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie subjektu (jeho vnútorné zámery) prejavuje navonok, teda okolnosti, z ktorých možno existenciu tohto úmyslu, či vedomosť o ňom dôvodiť. Zákonnú podmienku podľa § 42a ods. 2 ďalej precizovala rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 20.08.2020, sp. zn. 3Obdo/10/2020, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 6/2021 pod číslom 64, a z ktorého vyplýva, že zákonná podmienka odporovateľnosti podľa ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka je splnená aj vtedy, ak osoba, s ktorou dlžník odporovateľný právny úkon uskutočnil, o úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa nevedela, avšak vzhľadom na okolnosti, za ktorých bol právny úkon uskutočnený a svoje pomery, o tomto úmysle dlžníka vedieť mala a mohla. Keďže veriteľ je osoba odlišná od účastníkov odporovaného právneho úkonu, môže svoju argumentáciu o ukracujúcom úmysle dlžníka a skutočnosti, že druhá strana o tomto úmysle vedela alebo vedieť mala a mohla, založiť aj len na nepriamych dôkazoch, týkajúcich sa napadnutého právneho úkonu alebo okolností, za ktorých bol uskutočnený.

22.1. Súd má za to, že na daný prípad odporovateľnosti sa aplikuje ustanovenie § 42a ods. 2 OZ. Súd má za to, že nejde o právny úkon, ktorý bol dlžníkom uskutočnený k blízkej osobe. Ide o úkon urobený k tretej osobe. Súd má za to, že v konaní nebolo preukázané, že žalovaný bol blízkou osobou dlžníka pána E. v zmysle § 116 OZ. Žalovaný nebol k dlžníkovi v príbuzenskom pomere (manžel, príbuzný v priamom rade, súrodenec), ani v inom príbuzenskom alebo obdobnom pomere, kde by ujmu by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Tieto skutočnosti neboli súdu preukázané. Skutočnosť, že žalovanému bol svedkom na svadbe dlžník v dávnejšej minulosti nezakladá stupeň, ktorý by bolo možné považovať za blízky. Súd má za to, že neobstoja tvrdenia žalobcu, že ich vzťah bol čisto pracovný, nakoľko to je v rozpore s tvrdeniami svedka dlžníka E., ktorý uviedol, že mali blízky dôverný vzťah, pričom sa žalovanému väčšinou nezdôveroval o problémoch. Blízky kamarátsky vzťah potvrdil aj svedok A.. Kamarátsky vzťah však nezakladá vzťah blízkych osôb podľa Občianskeho zákonníka. Súd však pri posudzovaní odporovateľnosti podľa § 42a ods. 2 OZ musí zohľadniť aj tieto skutočnosti či mohol a mal vedieť o ukracujúcom úmysle dlžníka. Súd má teda za to, že medzi dlžníkom a žalovaným bol kamarátsky vzťah a zároveň pracovný vzťah. Trávili spolu denne niekoľko hodín. V prípade, keď trávite s niekým každý deň niekoľko hodín, je ťažko predstaviteľné, žeby si žalovaný nevšimol finančné problémy žalovaného. Súd uvádza, že nebolo jasne preukázané, že žalovaný vedel o pôžičke medzi žalobcom a dlžníkom pánom E., avšak na jasné preukázanie vedomosti by musel uvedenú skutočnosť priznať dlžník a žalovaný, čo sa však nestalo. Z vykonaného dokazovania, výsluchom sporových strán, svedka A. a E. je možné ustáliť si situáciu ohľadom finančnej situácie u dlžníka E.. Pokiaľ ide o výpoveď svedka A., tak tu súd v súlade so závermi odvolacieho súdu nebude prihliadať, nakoľko výpoveď nie je možné posúdiť ako dôveryhodnú, nakoľko sám priznal, že obsahu svedeckej výpovede s ním bolo hovorené. Z výpovede žalovaného je zrejme, že mohol mať vedomosť o tom, že pán E. má finančné problémy. Vo svojej výpovedi spomína, že bola vedená exekúcia na pána E. a mal byť problém s čerpaním kontokorentného úveru. Taktiež z výpovede svedka A. je zrejme, že o dlžníkovi pánovi E. sa vedelo, že má problémy s gamblingom a bol na liečení. Veci za neho mal riešiť žalovaný. Pán A. mal tiež pohľadávku voči žalovanému a pánovi E., ktoré riešil žalovaný. Z výpovede pána A. vyplýva, že on mal vedomosť o pôžičke medzi žalobcom a dlžníkom pánom E., a z jeho vyjadrení mal o tom vedieť aj pán A.. Súd má teda za to, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že aj keď žalovaný nemal vedomosť o konkrétnej pôžičke od žalobcu, s ohľadom na všetky okolnosti mal vedieť o tom, že zo strany dlžníka ide o ukracujúci úmysel dlžníka s úmyslom zbavovať sa majetku bez primeraného protiplnenia. Boli u viacerých osôb, a teda aj u žalovaného museli byť známe problémy dlžníka s gamblingom a iné finančné problémy. Bolo preukázané, že vedel, že dlžník má problémy s exekúciou a kvôli tomu mali problémy s úverom pre firmu. Podozrivo pôsobí aj prevod obchodného podielu, či nemalo následne dôjsť k jeho vráteniu. Tu by súd poukázal na výpoveď svedka E., ktorý odmietol odpovedať na otázku či mu bolo prisľúbené, že mu istom čase bude vrátený obchodný podiel. Uvedené vyjadrenie vzbudzuje dôvodne pochybnosti o tom, že či nemalo prísť k spätnému prevodu obchodného podielu, nakoľko ak by takýto sľub nebol daný, nebol by daný dôvod neodpovedať.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené a s poukazom na závery Najvyššieho súdu R 64/2021 vzhľadom na okolnosti, za ktorých bol právny uskutočnený a na svoje pomery mal vedieť mal a mohol. Išlo o dlhoročných kolegov, ktorý spolu boli v prakticky dennom kontakte, finančné problémy pána E. boli známe a boli známe aj jeho problémy s gamblerstvom a vzhľadom na problémy s úverom a vedenej exekúcie muselo byť žalovanému zrejme, že sa snaží zbavovať exekvovateľného majetku, a to bez ohľadu na to, že nemusel vedieť o tejto konkrétnej pôžičke. Bolo zrejme, že vzhľadom na imanie spoločnosti by mal v trhových podmienkach obchodný podiel vyššiu cenu, a cena, za ktorú podiel nadobudol žalovaný je neprimerane nízka. Pri prevode obchodného podielu pána A. v roku 2010 sa jeho podiel prevádzal v sume 9958 Eur. Tak ako už bolo vyššie uvedené súd má za to, že v prípade exekučného konania by sa podiel dlžníka Paulického pohyboval minimálne v sume 9150 Eur. Preto má súd za to, že boli naplnené podmienky na vyhovenie žaloba a určil vo výroku definovaný úkon ako právne neúčinný.

24. Súd sa pre úplnosť vyjadrí aj eventuálnemu petitu. Žalobca sa po zmene petitu domáhal z dôvodu prevodu obchodného podielu na tretiu osobu aj eventuálneho petitu spočívajúceho v zaplatení sumu 9.175 Eur. Úspešnosť uplatneného subjektívneho odporového práva spočíva v právoplatnom rozsudku, podľa ktorého je odporovaný právny úkon voči veriteľovi relatívne neúčinný, a to ex tunc. Relatívna neúčinnosť spôsobuje suspendáciu právnych účinkov tohto úkonu vo vzťahu medzi veriteľom a kvalifikovanou treťou osobou (adresátom odporu). Úspešne uplatnený odpor pritom bezprostredne postihuje predmet plnenia sporného úkonu a účelovo ho viaže na uspokojenie veriteľovej pohľadávky.

Jeho účinky sú teda primárne vecné a bez ohľadu na osobu adresáta odporu sa vzťahujú na majetok, ktorého scudzenie dlžníkom malo na veriteľa ukracujúci efekt. Samotný právny úkon pritom zostáva naďalej platným a voči komukoľvek inému vyvoláva potenciálne právne účinky. Možno konštatovať, že na základe úspešného odporu je prípustná exekúcia na majetok adresáta odporu (žalovaného v odporovom konaní), a to na tú jeho časť, ktorá predstavuje prospech z úspešne odporovaného právneho úkonu. Táto časť majetku adresáta odporu zodpovedá časti majetku pôvodného dlžníka z právneho vzťahu s veriteľom (oprávneným), ktorý z majetku dlžníka ušiel v dôsledku odporovaného právneho úkonu. Pokiaľ majetok, ktorý má byť na základe vyhovujúceho rozsudku o neúčinnosti právneho úkonu exekučne postihnutý, už neexistuje alebo bol prevedený na ďalšiu osobu, prípadne ak z iných dôvodov nie je jeho zexekvovanie možné, možno viesť exekúciu aj na iný majetok adresáta odporu, avšak iba do výšky hodnoty majetku predstavujúceho prospech z pôvodne odporovaného právneho úkonu. Na to, aby veriteľ v pozícii oprávneného mohol postihnúť aj takýto majetok tretej osoby, musí byť okrem objektívnej nemožnosti uspokojenia sa z pôvodného ušlého majetku dlžníka splnený aj predpoklad, že takýto postup implicitne umožňuje vykonateľné súdne rozhodnutie, ukladajúce adresátovi odporu povinnosť na náhradu v zmysle § 42b ods. 4 v časti vety za bodkočiarkou. Ide z povahy veci o peňažnú náhradu vo výške rovnajúcej sa prospechu, ktorý tretia osoba mala z odporovaného právneho úkonu. Tento nárok nemá charakter nároku na náhradu škody. Povinnosť poskytnúť veriteľovi náhradu je ukladaná štandardným súdnym výrokom, znejúcim na zaplatenie peňažnej sumy v paričnej lehote. Veriteľ sa môže tejto náhrady domáhať aj samostatnou žalobou. Normatívne znenie „ak to nie je možné“ však odôvodňuje záver, že žalobnú žiadosť samotnej odporovej žaloby možno formulovať aj s tzv. eventuálnym petitom, t. j. okrem žiadosti o určenie neúčinnosti odporovaného právneho úkonu by v tomto prípade mohla žalobná žiadosť obsahovať aj budúci výrok in eventum, podľa ktorého by rozsudok pre prípad objektívnej nemožnosti uspokojenia sa z pôvodného majetku dlžníka ukladal žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu v konkrétnej výške (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, 362-371 s.).

24.1. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.02.2020, sp. zn. 5Cdo 101/2017, publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3/2020 pod číslom 34 vyplýva, že žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu nemôže súd zamietnuť len z dôvodu, že prichádza do úvahy iba žaloba na plnenie v zmysle § 42b ods. 4 veta za bodkočiarkou OZ. Predpokladom naplnenia účelu odporovateľnosti je teda v prvom rade dosiahnutie výroku rozsudku, ktorým sa konkrétny právny úkon určí za neúčinný. Existencia rozsudového výroku o neúčinnosti konkrétneho právneho úkonu dlžníka je podkladom pre uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Následne na uspokojenie veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky možno vykonať exekúciu napr. predajom veci tak, ako by k zmene jej vlastníctva z dlžníka na iný subjekt (subjekt žalovaný v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu) nebolo došlo (§ 42b ods. 4, časť vety pred bodkočiarkou OZ). Pokiaľ však nie je možné uspokojiť vymáhateľnú pohľadávku veriteľa z toho, čo odporovateľným úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, právoplatný rozsudok o neúčinnosti právneho úkonu veriteľovi uspokojenie pohľadávky neumožní. Judikatúra je totiž konštantná v tom, že rozhodnutím o odporovacej žalobe nedochádza k zmene subjektu povinného v exekučnom konaní (rozsudok NSSR z 13. 10.2011 sp. zn. 3 M Cdo 15/2010). Rozhodnutie, ktorým súd odporovacej žalobe vyhovel, nerieši, a to ani v procesnej rovine, postavenie účastníkov exekučného konania; určuje len neúčinnosť právneho úkonu s tými dôsledkami, že veriteľ (oprávnený) môže požadovať uspokojenie svojej vymáhateľnej pohľadávky z toho, čo daným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho (povinného) majetku. Zo zákona nevyplýva ani právo veriteľa domáhať sa žalobou voči osobe, v prospech ktorej bol právny úkon urobený uloženia povinnosti strpieť výkon rozhodnutia postihnutím majetku, ktorý bol predmetom odporovateľného právneho úkonu. Ak teda nie je možné uspokojiť vymáhateľnú pohľadávku veriteľa z toho, čo odporovateľným úkonom ušlo z dlžníkovho majetku má veriteľ právo na náhradu voči tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech. Ide o peňažnú náhradu, ktorá nepodlieha právnemu režimu náhrady škody a táto náhrada je obmedzená výškou získaného prospechu. Toto právo musí veriteľ uplatniť žalobou na plnenie. Toto právo môže veriteľ uplatniť samostatnou žalobou alebo súčasne v jednej žalobe spolu s nárokom na určenie neúčinnosti právneho úkonu. Súd však nemôže žalobu o vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu zamietnuť z dôvodu, že prichádza do úvahy iba žaloba na plnenie v zmysle § 42b ods. 4 veta za bodkočiarkou OZ. Žaloba na plnenie totiž nie je odporovacou žalobou v zmysle § 42b ods.1 OZ.

24.2. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 6Cdo/124/2020, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu s rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 6/2023 vyplýva, že i v prípade podľa § 42b ods. 4, časti vety za bodkočiarkou Občianskeho zákonníka má veriteľ právo napadnúť aj právny úkon toho, kto s dlžníkom dojednal ukracujúci právny úkon a tretej

osoby, žalobou o neúčinnosť právneho úkonu (bez ohľadu na to, či priamo s takouto žalobou bude spojená aj žaloba o zaplatenie náhrady). Odseky § 42b O. z. nemožno interpretovať izolovane, ale v ich kontexte so skoršími odsekmi rovnakého paragrafu na jednej a s celým ustanovením § 42a zákona, o ktorom je reč, na druhej strane a zjavne len takouto interpretáciou (hocako § 42a O. z. hovorí výlučne o právnych úkonoch dlžníka) sa dá eliminovať celkom nepochybné nežiadúci jav vymanenia sa z dopadu rozhodnej úpravy aj úkonov prvého nadobúdateľa majetku spôsobilého na uspokojenie veriteľa a ďalšieho nadobúdateľa (vstupujúceho do zmluvného vzťahu iba s prvým nadobúdateľom a teda nie aj s dlžníkom); nemožno si zároveň nevšimnúť tiež to, že ustanovenie § 42b ods. 4 O. z. v časti vety za bodkočiarkou, interpretovanej odvolacím súdom v prejednávanej veci tak, že toto obmedzuje veriteľa voči tretej osobe na žalobu o plnenie (zaplatenie náhrady vo forme všeobecného ekvivalentu, čiže v peniazoch), používa i (v súvislosti s úkonom, z ktorého mala tretia osoba prospech) výraz „tohto“, celkom nepochybné odkazujúci na úpravu z časti vety pred bodkočiarkou, hovoriacu o právnom úkone, ktorému veriteľ s úspechom odporoval s následkom v podobe právnej neúčinnosti úkonu (čo je podstata odporovateľnosti). Nakoľko časť vety pred bodkočiarkou evidentne treba považovať za právny prostriedok umožňujúci „dočiahnuť“ aj na ukracujúce právne úkony medzi osobami, z ktorých žiadnej neprislúcha status priameho veriteľovho dlžníka a za správnu treba považovať tú úvahu odvolacieho súdu z odôvodnenia napadnutého rozsudku, podľa ktorej záver o právnej neúčinnosti (odporovateľnosti) nemožno vysloviť len vo forme prejudiciality, ale tento musí nájsť miesto vo výroku rozsudku vyhovujúceho žalobe, podľa názoru dovolacieho súdu niet žiadneho rozumného dôvodu tvrdiť, že to, čo odvolací súd vyslovil vo vzťahu k úkonom dlžníka, nemá platiť aj pre úkony toho, kto vstúpil do právneho vzťahu s dlžníkom a ďalšieho nadobúdateľa [onej tretej osoby, ktorú má na mysli aj § 42b ods. 3 O. z. a v prípade ktorej opäť v záujme naplnenia účelu úpravy pojem „právny nástupca“ je potrebné interpretovať extenzívne, teda tak, že tu má ísť o právne nástupníctvo bez ohľadu na jeho pôvod i rozsah, čiže tak, že tu pôjde nielen o univerzálnych, ale aj o singulárnych sukcesorov]. Pri nazeraní na problém aj z tohto uhla pohľadu preto nemožno úpravu o postupe v prípade nemožnosti uspokojenia veriteľa z toho, čo ušlo z majetku dlžníka, takpovediac odtrhnúť od úpravy použiteľnej vo všeobecnosti (predpokladajúcej žalobu o právnu neúčinnosť úkonu), ale naopak i v súlade s právnym názorom o neakceptovateľnosti vyriešenia problému vo forme púhej prejudiciality treba trvať na tom, že v prípadoch, aký je aj ten z prejednávanej veci, teda i v prípade podľa § 42b ods. 4, časti vety za bodkočiarkou O. z. má žalobca právo (a principiálne - pokiaľ chce v spore uspieť - inak tiež povinnosť) napadnúť aj právny úkon toho, kto s dlžníkom dojednal ukracujúci právny úkon a tretej osoby, žalobou o neúčinnosť právneho úkonu (tu inak bez ohľadu na to, či priamo s takouto žalobou bude spojená aj žaloba o zaplatenie náhrady).

24.3. Súd má vzhľadom vyššie uvedené závery za to, že ustanovenie § 42b ods. 4 za bodkočiarkou sa týka prípadu zaplatenia voči tretiemu subjektu, teda nie žalovaného, ale jeho právneho nástupcu, na ktorého mal byť ďalej prevedený obchodný podiel.

25. Súd má však za to, že žalobca riadne uplatnil odporovacou žalobou neúčinnosť právneho úkonu, a preto mu súd vyhovel, a rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

30. O trovách konania žalovaných bolo rozhodnuté podľa § 255 CSP, podľa ktorého v konaní úspešnému žalobcovi patrí voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to vrátane trov odvolacieho konania.

Poučenie:

- 2 -

B2-14C/369/2015

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.